

Anna Mášová: Pět sezón Studia Hrdinů - pokus o portrét nového pražského divadla
bakalářská diplomová práce
posudek vedoucí práce

Pokládám za dobré vyústění bakalářského studia na Katedře teorie a kritiky DAMU, pakliže student najde své téma a dokáže ho dlouhodobě sledovat. Anna Mášová takové téma našla v pražském Studiu Hrdinů, s nímž přišla blíže do kontaktu prostřednictvím povinných stáží během studia, poté zde zůstala jako jedna z pravidelných dobrovolníků, kteří svůj čas věnují bezplatně práci na vzniku inscenací a provozu Studia Hrdinů. A dnes už je jedním z jeho řádných členů.

Bylo proto logické, že si jako téma své bakalářské práce zvolila tuto scénu a pokusila se vytvořit její první portrét. Studio Hrdinů má za sebou pět sezón, a to úspěšných sezón, kdy se z nuly dostalo během krátkého času na pozici scény nominované opakovaně na ocenění Divadlo roku. Z nového divadla hledajícího své postavení v pražské divadelní síti vznikla scéna pozorně sledovaná odbornou kritikou a navštěvovaná stálým okruhem publika, zejména z řad střední a mladší generace vyššího vzdělání. Dosud se však nikdo nepokusil o jeho ucelený portrét.

Autorka práce vycházela z materiálů, jež na jedné straně směřují dovnitř divadla (výroční zprávy a osobní zkušenosti s provozem Studia Hrdinů), na druhé pak z vnějšího vnímání jeho působení, tj. z osobního průběžného sledování jeho tvorby a do třetice pak z mediálních ohlasů reflektujících projekty Studia Hrdinů. V neposlední řadě pak i z cíleně směřovaných osobních rozhovorů s uměleckým šéfem Studia Hrdinů Janem Horákem a Markem Gregorem, koordinátorem restrukturalizace Veletržního paláce v letech 2001 - 13.

Za cíl své práce si stanovila zmapování prvních pěti sezón a pokus naznačit vývoj, kterým Studio Hrdinů od svého vzniku prošlo. Tyto cíle věcně formuluje v úvodu práce.

Poté se nejprve zabývá vznikem nové scény, souvislostmi se zánikem stávající podoby Pražského komorního divadla, respektive Divadla Komedie, a hledáním vhodného prostoru pro nové divadlo až po zakotvení v podzemí Veletržního paláce a po první premiéru v říjnu 2012 již pod hlavičkou Studia Hrdinů.

Postupně pak mapuje podobu pěti sezón skrze dramaturgii a jednotlivé inscenace a průběžné vedlejší projekty (především výstavy), okruh spolupracovníků a ohlas, jaký během let Studio Hrdinů získávalo. Nejde do detailních analýz jednotlivých inscenací, ale je schopná věcně charakterizovat obraz jednotlivých sezón.

Z tohoto shromážděného materiálu se pak autorka práce snaží vyvodit charakteristiku Studia Hrdinů. Opírá ji o vlastní definici vytvořenou uvnitř divadla, jejíž jednotlivé položky, jako je otevřenost, okruh spolupracovníků, autorské projekty, spolupráce na zahraničních projektech, žánrové a oborové přesahy a výtvarná podoba rozvádí do konkrétních popisů a pokouší se složit obraz Studia Hrdinů. V závěru pak krátce zmiňuje festival Norma, jehož organizátory jsou Studio Hrdinů a ostravská galerie současného umění Plato a v němž autorka práce vidí jisté vyústění představy tvůrců Studia Hrdinů o podobě divadla, jaké tato scéna dnes představuje. A možná i jistý výhled do budoucí podoby.

Závěr se pak snaží o zhuštěné shrnutí obrazu Studia Hrdinů, k němuž autorka došla, a zařazení nové scény do kontextu pražské, potažmo české divadelní sítě.

Práce Anny Mášové si nekladla žádné nereálné cíle, ale pokusila se o portrét, který může být výchozím materiálem k dalšímu detailnějšímu zkoumání tvorby a podoby Studia Hrdinů.

Možná je její pohled až příliš málo ambiciózní (ve smyslu vlastních hodnocení), ale pro potřeby bakalářské práce dostačující. Jistě si dokážu představit využití ještě dalších zdrojů a

úhlů pohledu, z nichž lze čerpat k detailnějšímu portrétu. Autorka podle mého soudu nevyužila plně obraz Studia Hrdinů, jaký poskytují mediální ohlasy, ať již k jednotlivým inscenacím či v podobě komplexnější reflexe jeho tvorby (např. zdůvodnění k opakovaným nominacím na Divadlo roku). Kladu to za vinu především časovému prostoru, který na zpracování své práce autorka měla, částečně i malému odstupu, který vzhledem ke svému zapojení do práce ve Studiu Hrdinů má. Bylo by dobré, kdyby se jí podařilo na bakalářskou práci navázat a věnovat se reflexi Studia Hrdinů i nadále. Současně ale nedokážu odhadnout, do jaké míry je to možné (z hlediska udržení nutného odstupu) při jejím zapojení do provozu a tvorby sledované scény.

Spolupráce na bakalářské práci s Annou Mášovou probíhala dobře, na textu pracovala průběžně a zapracovávala připomínky z jednotlivých konzultací. Práce je psaná věcným jazykem se snahou o přesné formulace a bez gramatických chyb.

Bakalářskou práci Anny Mášové doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení B - C.

PhDr. Radmila Hrdinová

V Praze dne 8. června 2018